https://armoniiculturale.ro/zenovie-carlugea-poezia-conceptuala-a-unui-neo-existentialist-cu-sistem-coaxialismul-s-o-r-i-n-c-e-r-i-n-p-o-e-z-i-a-f-i-l-o-s-o-f-i-c-a-editia-integrala/

ZENOVIE CÂRLUGEA: Poezia conceptuală a unui neo-existențialist cu sistem – „COAXIALISMUL" S O R I N C E R I N : P O E Z I A F I L O S O F I C Ă

admin 14 martie 2023 In ESEU

SORIN CERIN (Sorin Hodorogea, n. 25 noiembrie 1963, Baia-Mare) este cunoscut mai mult prin scrierile sale de filosofie, de logică și eseistice, d-sa avânt totodată o consistentă operă poetică. Și-a petrecut copilăria la Șilindru (Bihor), unde bunicul său era

preot, urmându-l apoi la Săuca (Satu Mare), unde a făcut primul an de școală primară. Va urma studiile gimnaziale și liceale la Baia Mare până în 1983, când pleacă la București. De copil era pasionat de domeniul aviație, câștigând mai multe premii la aeromodelism. După ce a fost o vreme redactor la un ziar din București („Dreptatea”), Sorin Cerin (pseudonim împrumutat de la prima soție numită Cerin), și-a ales, persecutat fiind, calea exilului, plecând mai întâi în Statele Unite (New York, Dallas, Las Vegas), apoi în calitate de corespondent de presă internațională în Australia. În 2000 revine în Europa, abandonează jurnalismul și se consacră scrisului. Noua sa soție, Dana Cristina Gorincioiu , îi traduce în engleză o mare parte din operele sale poetice, aforistice și filosofice. Și-a făcut debutul editorial cu „edițiile Paco” la București în 2003, continuând să colaboreze cu această casă editorială ani de-a rândul. În 2009 publică aici prima sa „Collection de Sagesse”, alcătuită din șase volume de aforisme, colecția serială ajungând în total până la 22 de volume. În 2015, la „eLiteratura” din București publică cinci

volume de „poezie filosofică” (fusese selecționat în 2013 pentru Antologia de aforisme, printre cei 20 de autori aforistieni, apărută sub egida Asociației italiene de aforistică și Academiei Române din Roma). În 2020, din Colecția de Înțelepciune sunt traduse texte în bulgară, iar în 2021 obține Premiul „Société des poètes français”, fiind inclus în Antologia pentru 2022, după care i se decernează „La diplôme d'ouvrage remarqué”, pour „ouvrage philosophique de qualité, titlu special ales de respectiva societate, pe considerentul că „dans l'œuvre poétique philosophique de Sorin Cerin, la philosophie et non la poésie, est prépondérante”…

În 2022, Casa de editură „Estfalia”, i-a publicat „Opera filosofică” și „Opera aforistică”, reeditându-i opera sa poetică filosofică (publicată anterior, la diverse alte edituri), precizând, în dreptul fiecărui titlu, că este o ediție de referință pentru uz didactic, fiind sponsorizata de catre institutii de învățământ.

*

Poezia lui Sorin Cerin a fost considerată drept „o poezie filosofică existențială”, îmbinând imaginarul artistic cu conceptualul și fixându-se de la început pe marile probleme existențiale (Al. Cistelecan), într-un mod în care poetul-gânditor încearcă să contextualizeze existențialismul la secolul al XXI-lea, să reconfigureze o mișcare ce se credea epuizată, cu rezultate din cele mai vizibile și convingătoare (desigur sunt de sesizat influențe din maeștrii gândirii existențiale Jean-Paul Sartre, Gabriel Marcel sau Søren Kierkegaard, ba chiar din „Eclesiastul” veterotestamentar. Totul într-o poezie vizibil amprentată de conceptele și desigur de un lexic specific, ușor recognoscibil (Elvira Sorohan).

Un alt comentator, criticul literar Stefan Borbely, referindu-se la întreaga operă poetică a lui Sorin Cedrin, identifica în aceasta influențe specifice maniheismului, maya (religiilor), hinduismului sau precreștinismului, „caracteristici care apar în fiecare poezie sau culegere de poezii, scrisă până în prezent”, ba chiar apropiind această operă poetică filosofică (de reverberații

religioase) de gândirea lui Toma d'Aquino şi Giovanni Battista Piranesi. Apropierea de filosofia disperării a lui Emil Cioran o făcuse Maria Ana Tupan, subliniind că poetul-filosof merge pe „redefinirea ființei umane" în context existențial, ceea ce-l plasează istoricește, ca proiect interpretativ, alături de gândirea lui Kierkegaard, Sartre sau Albert Camus.

Desigur, sunt de acord cu faptul prin care comentatorii au realizat că avem a face, în cazul de față, cu un „melanj" de Poezie & Filosofie, mai bine zis cu transformarea unor concepte în „idiopoeme", autorul valorificând o plajă largă de influențe, de la cele amintite vizând în mod direct mișcarea existențialistă cu promotorii și exponenții ei de jure, dar și alte influențe, precum transcendentalismul kantian, schopenhauerismul, nietzscheanismul, wittgensteinismul, cu prelungiri către semiotică și structuralism, până la ceea ce gânditorul-poet numește Coaxialism, un sistem de gândire centrat pe relația dintre Om și Univers, cu vechi ecouri în gândirea umanității, de unde și

sugestiile/ trimiterile de lectură din această poezie sufocată de filosofie. Ar fi vorba, cum s-a spus, privind Operele filosofice nu puține, de „o contribuție îndrăzneață la filosofia contemporană" și nu de „o simplă sinteză", de „o viziune originală asupra adevărului (și iluziei), a absolutului și a vieții, în conversația filozofică a umanității". Mihai Handaric consideră „Coaxialismul" drept „cartea care explică sistemul filozofic al lui Sorin Cerin (...). o carte foarte originală, care analizează relația dintre om și Univers." De unde ideea de dualism în planul Cunoașterii, Sorin Cerin susținând existența a două cunoașteri față în față: „Cunoașterea Închisă a Marelui Creator" și „Cunoașterea deschisă", aparținând stării de lucruri, Conștiința fiind aceea care menține echilibrul dintre acestea. Factorul determinant al conștiinței umane amprentată karmic, alături de rațiune și emoții, ar fi „Voința" (trimitere la Schopenhauer).

Mai toți comentatorii au relevat efortul de gândire propus de viziunea „coaxialismului", mult mai cuprinzător decât „paradoxismul", câtă vreme intră în rezonanță cu religiile/ filosofiile

dualiste, cu doctrina gnosticismului, cu idele despre Iluzie vieții și Adevărul absolut etc. Sorin Cerin, în spiritul existențialismului său frenetic, „răzvrătit”, este de fapt un pelerin statornic și pasionat, perseverând pe calea Adevărului Absolut (niciodată cucerit), întâlnind Iluzia Vieții (Maya, Existența) și gândind, problematizându-și demersul, cum s-o „depășească”/ „transfigureze”, cam cum am văzut că au făcut mai toți gânditorii Omenirii, de la Socrate la Bergson… (Theodor Codreanu, Grid Modorcea, Elena Armenescu, Laura Lazar Zăvăleanu, Ovidiu Moceanu, Ion Vlad, Mircea Muthu, Marian Odangiu, Cornel Ungureanu ș.a.)

În ceea ce privește Poezia filosofică, mai toți comentatorii au relevat legătura indisolubilă cu filosofia, în speță cu sistemul de gândire propus (Coaxialismul – „Coaxialismul: ediţia finală de referinţă-editie de referinţă pentru uz didactic [littéralement: Coaxialisme: l’édition de référence finale – édition de référence à usage didactique], Bucarest, Roumanie, Editura Estfalia, 2022). Este vorba de o

gândire congruentă, câtă vreme, ca un Ianus bifrons, autorul ne livrează o lirică exprimată de două fațete, omogenizate prin discurs poetico-filosofic, de unde denumirile volumelor lui Sorin Cerin de până acum „Poezii filosofice”. Poezia devine un pandant al gândirii filosofice, întemeiată pe concepte și noțiuni de substrucție existențialistă, trimițând la „coaxialismul” său, de aceea în toate aceste texte regăsim trimiteri, sugestii, aluzii la filosofii și religii din spații geografice diferite. Un critic îl numea nici mai mult nici mai puțin drept „un profet al neantului existențial” (Cornel Moraru).

Consider alături de alții, că Sorin Cerin ne relevă imaginea Adevărului Absolut față în față cu Iluzia Vieții, Maya, care ne trimite la Buddha Siddhartha Gautama, la hinduism, taoism, Hermes Trismegistul, fiind obligați să amintim influențe din Johann Wolfgang von Goethe, William Wordsworth, Percy Bysshe Shelley, dar și din nihilismul cioranian, Søren Kierkegaard, Jean-Paul Sartre și Gabriel Marcel.

Să observăm că EXISTENȚIALISMUL este doctrina care i-a satisfăcut

autorului spiritul de libertate și acțiune, dar și ardența ideatică ori un anumit pragmatism aventuros, deopotrivă cu acel „sentiment tragic al vieții” și cu ideea „absurdului”, pe care le găsim de-a lungul vremii nu numai la existențialiști precum Kierkegaard, Husserl, Heidegger, Jean-Paul Sartre, Simone de Beauvoir, Maurice Merleau-Ponty etc., autori alături de care se înscrie opera lui Sorin Cerin,

dar și la scriitori în opera cărora există un existențialism avant la lettre, precum Fiodor Dostoievski, Miguel de Unamuno, Franz Kafka, Albert Camus s.a.m.d. ale căror influențe sunt prezente în creația lui Cerin.

Din întreaga panoplie de teme și motive existențiale, de care nici filosofia dar nici poezia dlui Sorin Cerin nu duc lipsă, am aminti: Contingența ființei umane, devenirea și fragilitatea ființei umane, neputința rațiunii, alienarea/ înstrăinarea omului de lume și de el însuși, singurătatea și secretul, vacuitatea sinelui propriu, moartea imparabilă și neantul, afirmarea

personală, angajarea într-un destin personal, nevoia „disperatului” de sensuri, recunoașterea și împreună-ființarea cu „celălalt” („Mitsein”, Heidegger), viața expusă, dezavuarea omului căzut în ipostaza de „zoon politikon” (întâlnită și la Mircea Eliade)…

Între Cărți de înțelepciune, figurează peste douăzeci și două de volume de aforisme, iar ca și Cărți filozofice vreo șase lucrări, concepția sa rotunzindu-se în tratatul „Coaxialismul” (2007) și Logica coaxiologica (2007) și altele, ediția finală „de referință” fiind editată la București, în Editura Estfalia, 2022.

Autorul este prezent în câteva antologii de poezie și aforisme apărute în țară și străinătate, dar și în dicționare și enciclopedii („Un Dicționar al Scriitorilor Români Contemporani”, volumul IV, Opera Omnia, coordonator Ioan Holban, Tipo Moldova, Iasi 2016, pp. 137 – 146; „Dicţionarul scriitorilor români de azi”, de Boris Crăciun et Daniela Crăciun-Costin, „Porțile Orientului”, Iaşi. 2011; „Dicţionarul biobibliografic”, colectiv, Cluj Napoca, 2011; „Enciclopedia Scriitorilor Români Contemporani de Pretutindeni”, autori Mihai Cimpoi,

Traian Vasilcău, Chișinău, Rep. Moldova, 2019, pp. 203 – 204.

*

În acest sens al lansării conceptului de „Poezie filosofică”, cu care Sorin Cerin își subtitrează zecile de apariții editoriale (opera de gen de până azi), desigur, comentatorii au făcut uneori trimiteri la poezia de inspirație filosofică, chiar la Blaga, autor de sistem – „Meine System”, care niciodată nu și-ar fi subintitulat vreun volum „Poezii filosofice”, reflecția fiind intrinsecă textului literar, colorând tematic discursul poetic, fie la nivel de poem sau volum, și nu punând de la început un indicator care ar putea să pună în situație ancilară estetica textului literar respectiv.

Fiind o poezie ce evocă „mari întrebări existențiale” (Ovidiu Moceanu), lirica lui Sorin Cerin, observă corect Ana Blandiana, „nu enunță adevăruri filosofice” (ba da, face și asta, zicem noi!), ea „țese revelații asupra acestor adevăruri”, uneori prin aluzii evidente, conotații de intertextualitate, . Rămâne să exemplificăm, cu versuri din

volumele poetului, din care vom înțelege mai bine care este „poziționarea” poetului față de filosoful de largi ocoluri onto-cosmice și existențiale, epistemologice.

Mai întâi să reținem câteva titluri din Opera Omnia („cărți de poezie filosofică”), tipărită în românește în 2022: Existenta si timp: poeme filosofice; Marea Contemplare Universala: poeme filosofice; Paradigma Eternității: poeme filosofice; Străinul Subconștient al Adevărului Absolut: poeme filosofice; Copacul cunoașterii: poeme filosofice; Dinainte de Spațiu si Timp: poeme filosofice; Bisericile cuvintelor: poeme filosofice; Divinitate: poeme filosofice; Eternitate: poeme filosofice; Filosofia iubirii – verighetele privirilor: poeme filosofice; Filosofia iubirii – lacrimi: poeme filosofice; Filosofia iubirii – fructul oprit: poeme filosofice; Filosofia iubirii – dragoste si destin: poeme filosofice; Iluzia Amintirii: poeme filosofice; Iluzia Morții: poeme filosofice; La cabinetul stomatologic: poeme filosofice; Obiecte de cult: poeme filosofice; Origami: poeme filosofice; Trafic de carne vie: poeme

filosofice; Vremurile cuielor tulburi: poeme filosofice; Absurd: poeme filosofice; Iluzia Existentei: poeme filosofice; Pe Umerii Lacrimii Unui Timp: poeme filosofice; Singurătatea Nemuririi: poeme filosofice; Steaua Nemuririi: poeme filosofice; Tot Ce A Rămas Din Noi Este Iubire: poeme filosofice; Transcendental: poeme filosofice; Oglinzile Paralele ale Genezei: poeme filosofice; Marea Iluzie a Spargerii Totului Primordial: poeme filosofice; Întâmplare Neîntâmplătoare: poeme filosofice; Iluzia Mântuirii: poeme filosofice; Înțelesul Iubirii: poeme filosofice; În Sălbăticia Sângelui: poeme filosofice; Început si Sfârșit: poeme filosofice; Ființa si Neființa: poeme filosofice; Existențialism: poeme filosofice; Calea Spre Absolut: poeme filosofice; Angoase Existențiale: poeme filosofice; Amintirile Viitorului: poeme filosofice; Drame de Companie: poeme filosofice; Zâmbetul Este Floarea Sufletului: poeme filosofice; Omul Este o Șoapta Mincinoasa a Creației: poeme filosofice; Mai Singur: poeme filosofice; Creația Iubirii: poeme filosofice; Zilele Fără Adăpost ale Absurdului: poeme

filosofice; Vise: poeme filosofice; Teatrul Absurd: poeme filosofice; Stelele Cazatoare ale Durerii Lumii de Apoi: poeme filosofice; Greața si Absurd: poeme filosofice; Statuile Vivante ale Absurdului: poeme filosofice; Iubire si Sacrificiu: poeme filosofice; In Inima Ta de Jar Iubire: poeme filosofice; Disperare: poeme filosofice; Depresiile Absurdului Carismatic: poeme filosofice; Cunoașterea Este Adevărata Imagine a Morții: poeme filosofice; Arta Absurdului Statuilor Vivante: poeme filosofice; Alienarea Absurdului: poeme filosofice, Agonia: poeme filosofice; Condiția Umana: poeme filosofice; Dumnezeul Meu: poeme filosofice; Sur les épaules de la mort, Bucarest, Roumanie, Editura Estfalia, 2022. Alte volume ar mai fi: A Fi Poet: Poezii de meditație; Fericire: Poezii de meditație; Zile de carton: Poezii de meditație; Suntem o Hologramă: Poezii de meditație; O clipă de eternitate: Poezii de meditație, toate tipărite în anul 2015 la editura eLiteratura din București.

Operă impresionată de poet hotărât, îndârjit, perseverent, de oțioasă speculație/meditație filosofică, dl Sorin

Cerin a fost prea puțin comentat și, observ, foarte puțin în publicațiile Uniunii Scriitorilor din România („Contemporanul”, „Familia”, „Convorbiri literare”), d-sa publicând perseverent în „Destine literare” din Montreal, Canada, revista scriitorilor români din America de nord (ASRAM) sau alte reviste din spațiul virtual. De asemenea, filosofia sa nu știm dacă este una „de catedră”, ci a unui spirit creator independent de spațiile recunoașterilor universitare, științifice. Oricum, lucrările există și ele vor face dovada unei pasiuni mai mult sau mai puțin omologate.

Poezia dlui Sorin Cerin ne vorbește despre: „Calea spre Absolut”, „Ființă și Neant”, „Iluzia Morții”, „Eternitate”, „nonsensul existenței”, despre „marile tăceri”, despre „Iluzia vieții”, „Liberul arbitru”, „Fericire”, „Clipa de eternitate” și „Zilele de carton”, despre „holograma” ce suntem, „ploi de foc”, „Îngeri și nemurire”, „Facerea lumii”, „Alegerea mântuirorului”, „Cuvântul lui dumnezeu”, dragoste („inimă de piatră”, „parfum de eternitate”, „memento mori”, „adevăr, amintire, iubire”, „marile

noastre iubiri”)... Ba chiar despre noul sistem de gândire numit de autor încă din anii 2000 Coaxialism (coaxiologie, numerologie, neoontologie si neognoseologie)...

După cum se înțelege este vorba de un spirit existențialist cam rebel, „un poet-filosof neînregimentat (Grid Modorcea), de o „Lirica de reflectie” (Elena Armenescu”, de „un filosof al metaforei” (Al Florin Tene), de „Un filosof al meditațiilor lirice” (Maria Ana Tupan), de „gnozele” (Ștefan Borbély) unui „poet exisențial” (Elvira Sorohan), de „Un autor al meditației si al revelației” (Gheorghe Andrei Neagu), despre „O invitatie la meditatie” (Adrian Dinu Rachieru).

*

Dar să vedem cum se desfășoară această poezie declarat filosofică și existențialistă în firescul discursului poetic. Iată cum sună primul text din volumul „EXISTENȚIALISM – POEME FILOSOFICE” (Estfalia, 2022):

Pierdut,

în Transcendentalitatea Veșniciei,

mi-am înscris cu litere de stele,

Destinul,
pe lista Nașterilor,
din această Lume,
a Iluziilor Existenței,
unde Așteptarea,
de a ajunge la rândul,
primei Respirații,
a fost tocmită de Moartea,
care-mi cumpărase Viața,
ce încă nici nu apăruse,
pe taraba Târgului de Vechituri,
a Cuvântului Facerii,
ce-avea să mă însuflețească.
(„Transcendentalitatea Veșniciei”)

O meditație, desigur, asupra implicării destinului său în Existențialitate, desfășurată pe o logică ce dă impresia de prozaism, dar nu asta este supărător, ci înecarea discursului liric în virgule. Am cercetat și celelalte opt volume și am constatat ceva că după fiecare vers se pune virgulă și unde trebuie și unde nu trebuie. Sau dacă autorul a amendat sau nu astfel de semne de ortografie de care mai bine

textele s-ar debarasa, potrivit unei maniere lirice postmoderniste.

Să mergem mai departe, la al doilea volum „FIINȚĂ ȘI NEFIINȚĂ” (2022), și să reproducem prima piesă lirică. Nu am putea spune că este o „artă poetică”, întrucât toată poezia, ilustrând conceptual și noțional idei filosofice, merge pe turnura liricii programatice, atotprezente, de o ubicuitate dezarmantă pentru cine caută oaze de lirism în acest deșert de filosofare existențialistă. De aceea zicem, în cazul de față nu avem a face cu „alegerea” apelor, ci cu texte congruente în care poezia și gândirea constituie un melanj, cu senzația că lirismul este înăbușit la maximum, se află sub teroarea conceptualului, este forjat, ranforsat să ia formele unor Idei-Simbol și nu al unor Metafore-Concepte ca în filosofia ori poezia lui Blaga.

„Orice Veșnicie,

trebuie să înceapă de undeva,

la fel ca și Moartea,

precum orice Infinit,

care nu are reper într-o Conștiință,

tinde să devină Neant.
Fără Amintire,
întreaga Lume,
s-ar nărui,
în propriul ei Viitor,
care ar muri,
fără un Trecut,
pe care să-L identifice,
ca fiind,
Viitorul său.
Și astfel Trecutul este Viitorul Viitorului.”
(„Trecutul este Viitorul Viitorului”)

Moarte, Veșnicie, Infinit, Conștiință, Neant, Amintire, Lume, Trecut și Viitor – sunt concepte pe schelăria cărora autorul ridică un raționament, dezvoltă o logică în spiritul gândirii sale. Dar întrebăm: Unde este Poezia, în sensul normal al cuvântului? Iar dacă poezia este doar Concept pentru desenarea unor gânduri filosofice, atunci ea joacă după chipul și asemănarea cugetătorului, trădându-și poeticitatea, metanoia, statutul transfigurator estetic al liricii…

Aceste texte sunt, de fapt, meditații în regim existențial și mai puțin poezii, ele pot sta foarte aproape de „operele înțelepciunii”, adică de culegerile de aforisme, nici ele puține, ale autorului.

Iată și inceputul volumului „GREAȚĂ ȘI ABSURD” (2022), cu același joc de virgule de-a dreptul stresant, text în care adie acele indignate neliniști ale interogației pe care le întâlnim și la Eminescu, și la Arghezi, și la Blaga, și la Nichita, în general în marea Poezie a lumii: „De ce ai lăsat Doamne,/ ca Greșelile Creației tale,/ să ne transforme Flăcările Iubirii,/ în Infern,/ și Nesfârșirea Viselor,/ în Orizonturi,/ pe care să nu le putem atinge niciodată,/ cu pălmile Ochilor de Cer,/ ai Speranțelor noastre?// De ce ai lăsat Doamne,/ ca Păcatele Originare,/ să ne încătușeze Eternitățile Clipelor,/ cu Timpul unor Vremuri,/ ale Inimilor de Pustiu,/ pe care nu și le-ar dori,/ decât Greața și Absurdul,/ cărora le-ai făcut marele privilegiu,/ să ne conducă Destinele,/ spre Moarte? („De ce ai lăsat Doamne?”).

Și încă, din volumul „COPACUL CUNOAȘTERII”, piesa care dă titlul cărții

compuse, invariabil de 77 de piese, precum celelalte: „De ce nu ne-a spus Dumnezeu?, /că în Copacul Cunoașterii, /nu există alte fructe, /decât cele ale Iluziilor deșarte, / pe care le vinde Existența, /unui Trecut, /la fel de inexistent, /precum ne este Viitorul, /din care vrem să ne gătim, /hrana Fericirii și Îndestulării, /în Cimitirul, /cu nume de Naștere, /a unei Creații, /a Oglinzilor Paralele, / în care se irosește, /fără nici un Sens, / Eternitatea, /privindu-se în van, /cât poate fi de frumoasă, /pentru un Nimeni, /plămădit din carnea și oasele, /Deșertăciunii și Absurdului, / care nu va veni niciodată, /să o întâlnească.”

Este vorba peste tot de o poezie a Conceptelor, realizată prin desfășurarea câte unui gând, o deșirare cam prozaică, ca o funie înnodată desfășurată până la capăt, după care rămâne un fir de cugetare ce se adaugă la ghergheful cunoscut.

Dacă „tehnica” poetului merge pe această figură a gândirii, se pune întrebarea dacă nu cumva aceste texte nu sunt un fel de „respirări”, „anexe” ale lucrărilor teoretice, oricum Poezia, în

înțelesul ei clasic de artă a versului întrebuințând tropi și figuri de stil, este în fața unei mari provocări de identitate statutară.

Dar poate că aceste texte voit numite „poezii filosofice” sunt chiar texte „filosofice”, arondate acestei discipline, un fel de ilustrare „poetică” a sistemului filosofic pe care dl Sorin Cerin îl propune, încă nu știm cu câtă audiență omologată. Și atunci, scoasă din domeniul beletristicii, Poezia de această factură poate crea o nouă specie, rămasă însă în arealul preocupărilor auctoriale.

Mă gândesc la volumul „MAI SINGUR”, mai exact la poezia „Ne incendia în tăcere”, o meditație-text pe tema dragostei, desfășurată ca un gând din aproape în aproape, autorul nereușind să se rupă de marea obsesie a Creatorului, în umbra căruia viețuiește, și să dea un răgaz „sensibil” temei sale, dincolo de raționalizarea conceptuală, ușor de remarcat peste tot prin folosirea, în toate cărțile, a majusculelor-concepte: „Ne-am lovit,/ de cometa unui Destin,/ care ne incendia în tăcere,/ întregul Univers,/ pe

care Creatorul,/ l-ar fi clădit treaptă cu treaptă de Iubire,/ numai pentru noi,/ știind că într-o zi,/ vom deveni,/ una dintre stelele cele mai iubite,/ ale Lui,/ luminându-i gândurile Eternității,/ cu Dragostea noastră.” Ni se pare atât de sfioasă și parcimonioasă apropierea poetului de poezia „sensibilă”, încât, prin recul, raționalismul instituie o logică de compoziție, ducând textul în zona reflecțiilor reci, grave, de replieri glaciale, bătând cu toate razele spre un existențialism asumat și aproape deloc spre lumea sensibilă a poeziei, Și o altă poemă, chiar a 77-a, din volumul „TRANSCENDENTAL”, intitulată „Prin piețele murdare și aglomerate”, în care vedem prea bine silueta poetului-filosof, exprimându-se nu atât „poetic” cât noțional-filozofic, sentențial, apoftegmatic, într-o scorțoasă verticalitate care înăbușă ideea de lirism mărturisitor. Dincolo de orice bănuială, poetul este un filosof declarat, în fața căruia Muza Poeziei pălește. Oglinda, în care aceasta să se privească, există, dar regimul luminii este atât de înnegurat, cețos, opac, încât imaginile reflectate, câteodată abia întrezărite, sunt înecate

de mareele unor concepte existențialiste, de reiterări noționale și conceptualizări laitmotivice (aceleași virgule între subiect și predicat, între determinante atributive, între conjuncții consecutive și propozițiile respective etc:

„Non-Sensul Existenței,

este opusul Transcendentalului,

care respiră,

prin Străinul Subconștient,

al Adevărului Absolut al Iubirii,

și care ne-ar clădi o Lume,

pe care azi nu o putem concepe,

din Infernul,

Iluziilor Vieții și Morții,

care ne obligă,

să comunicăm cel mai adesea,

doar prin Cimitirele de Cuvinte,

care ne împăienjenesc,

Gândurile Privirilor abătute și pierdute,

prin piețele murdare și aglomerate,

ale Sentimentelor,

care se calcă pe picioare unele pe altele,

încercând să prindă un loc,

mai în față,

în Ierarhia Deșertăciunilor,

care ne-a despărțit de noi înșine,

astfel încât,

am ajuns să ne dorim,

tot ce nu ne reprezintă cu adevărat,

și nu este uman.”

Desigur, nu este uman să comunicăm nici prin „Cimitirele de Cuvinte”, nici să vedem cum sentimentele „se calcă pe picioare unele pe altele,/ încercând să prindă un loc,/ mai în față,/ în Ierarhia Deșertăciunilor”, nici să ne dorim „tot ce nu ne reprezintă cu adevărat”, desigur, nu este uman…

Precum în volumul “A FI POET: Poezii de meditație, editura eLiteratura, București, 2015, etc.

“A fi poet,

înseamnă a te droga mai mult cu Existența,

decât o fac ceilalți,

și a te ruga,

unui Dumnezeu al Iubirii,

pe care-L cunoști numai tu,

chiar dacă-ți face numai mizerii,

în coșul de gunoi al Ispășirii,

unor Clipe pe care,

nu le-ai cunoscut niciodată la față,

dar te reclamă că le-ai violat,

intimitatea,

Eternităților.”

Cateva versuri din volumul FERICIRE: Poezii de meditație, editura eLiteratura, București, 2015.

„ Pagini de cer,

din sufletele neprihărnite ale nenăscutelor sentimente,

stau rupte și mototolite,

pe caldarâmul de foc,

al Destinului,

pe care ne purtăm pașii zâmbetelor înghețate,

trase de săniile vorbelor grele,

ce ne apasă buzele gândurilor într-atât de tăios,

încât acestea devin săbiile străzilor pe care ne asudăm existențele,

batjocorite de zidurile reci și întunecoase,

ale ruinelor de iubiri,

ce au mai rămas în venele,

amurgului marilor tăceri,

care ne-au născut strigătele facerii,

unei lumi noi..”

Aceste poezii sunt mai mult o filosofie a sufletului, chiar o filosofare onto-cosmică de ecou Pantocratic, pusă cu atâta gravitate gnoseologică în „poemele filosofice” ale dlui Sorin Cerin, întregindu-i astfel statura neo-existențialismului care-l exprimă pe deplin. Sunt sigur că, lăsând filosofia mai la o parte, dl Sorin Cerin ar putea scrie o poezie de mai caldă corporalitate / sensibilitate, chemând, în amiezi augustane, Muza, cu bolul de zmeură și coroniță de albăstrele, într-un ambient de intimă destindere, parfumat amețitor de crinii din vaze, un budoar de ivoriu cu lampadare, brocarturi și catifeluri, cărțile de filosofie și de „sagesse” de pe rafturi fiind înlocuite absolut cu statuete de Tanagra, cu bibelouri nipone și asiatice orfevrării…

ZENOVIE CÂRLUGEA

Tg.-Jiu, 26-27 februarie 2023

by

Referinţă Bibliografică

ZENOVIE CÂRLUGEA: Poezia conceptuală a unui neo-existenţialist cu sistem – „COAXIALISMUL" S O R I N C E R I N : P O E Z I A F I L O S O F I C Ă, Ediţia integrală – 8 volume (Casa de editură „Estfalia", Bucureşti, 2022)/ Revista Armonii Culturale, ISSN: 2247-1545. Adjud, Vrancea, RO/ Ediţia: 14 martie 2023